

ovennævnte Lov, med en enkelt Undtagelse og nogle nærmere Bestemmelser, idet man er gaaet ud fra, at de indeholde de fra Sundhedspolitiet's Side meest ueftergivelige Fordringer, om hvis Berettigelse der formeentlig ikke vil kunne reises nogen Tvivl, medens det paa den anden Side ikke er overseet, at det vel kunde være hensigtsmæssigt ligeledes at give idetmindste enkelte andre Bestemmelser, der indeholdes i Loven af 17de Marts f. A. for Kjøbenhavn, strax Lovskraft for Kjøbstadernes Vedkommende, f. Ex. Reglerne om, naar ny opførte Bygninger maae tages i Brug. Men ligesom man paa den ene Side har troet for Tiden at burde indskrænke sig til de allertarveligste Fordringer, hvis Berettigelse er beviist ved længere Tids Erfaring, fordi Sagen ikke har kunnet forberedes ved en omhyggelig og udtømmende Forhandling, saaledes har man troet, at der vil kunne raades Bød paa de Ulemper, der kunne fremfalde ved Udeladelsen af mange i sig hensigtsmæssige Bestemmelser, som findes i Bygningsloven for Kjøbenhavn af 17de Marts f. A., saafremt det Rigsdagen forelagte Udkast om Ordningen af Sundhedspolitiet i Kongeriget Danmark og navnlig sammes § 8 maatte opnaae Lovskraft, hvorhos man, forsaavidt det skulde antages, at den ved den nævnte Paragraph Sundhedskommissionerne tillagte omfattende discretionaire Myndighed maa gjøre nærværende Lov mindre fornøden, ikke kan undlade at henlede Opmærksomheden paa det Usikkelige i, at den ommeldte discretionaire Myndighed efterhaanden begrænses nærmere af Lovgivningen, hvorved ogsaa Sundhedskommissionerne ville opnaae et fastere Udgangspunkt for deres Virksomhed.

Med Hensyn til Udkastets enkelte Paragrapher bemærkes Følgende:

ad § 1.

De i denne § under 1—6 anførte Bestemmelser ville findes at svare til Loven af 19de Marts 1854 § 1 Nr. 2—7, i hvilke Bestemmelser Modificationer ere anseete usnødvendige. Derimod er Nr. 1 i bemeldte Lovs § 1 her udeladt, fordi de dertil indeholdte Bestemmelser

om Bygningers Hvide vilde tilstede en større Byggesfrihed end den i saa Henseende Kjøbstæderne for Tiden ifølge Frd. 6te April 1832 § 14 B hjemlede, hvortil der ikke synes at være nogen Anledning.

ad § 2.

Denne § stemmer i det Væsentlige med Indholdet af Loven af 19de Marts 1854 § 3, dog at den i Sen ommeldte Resolution her afgives af vedkommende Bygningskommission med Amtets Approbation; men da det under Forhandlingerne angaaende Udarbejdelsen af en ny Byggeslov for endeel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne eller Udvidelse af Loven af 17de Marts 1856 til dette Territorium er anseet rettest at give de i denne § indeholdte Bestemmelser, som findes optagne i Loven af 17de Marts f. A. § 91, en stringentere Affattelse, saa at det af samme fremgaaer, at Tilladelse til Opførelse af Bygninger ved en ny Vej eller Gade ikke bør meddeles, medmindre det skjønnes, at Retningen af Veien eller Gaden er hensigtsmæssig i Forhold til hele Byens Kommunikationsystem, har man troet ogsaa her at burde foreslaae en lignende Ændring.

ad § 3.

Omraadet for denne § svarer, forsaavidt Kjøbstadgrund angaaer, til det i Frd. af 6te April 1832 § 17 omhandlede, idet man har troet, at nærværende Lovudkast's Regler ligesaa vel burde finde Anvendelse paa dette Terrain, som de i Forordningen af 6te April 1832 med Hensyn til Brandforsikringen givne Forfrister om Kjøbstadbygningers Indretning. Man har derhos fundet, at der kunde være Anledning til at erklære disse Forfrister anvendelige paa de Dele af Landets Grund, der støde umiddelbart op til Kjøbstæderne.

ad § 4.

Da der alt paa flere Steder i Landet findes Byer, som uden at høre til Kjøbstadernes Tal have udviklet sig saaledes, at de frembyde Forhold, der ere aldeles analoge med hine, navnlig de saakaldte Handels- og Ladepladser, og det er at vente, at flere saadanne ville op-